

VARAŽDIN, 5. 1. 2009.

U Varaždinskim Toplicama i Varaždinu oproštaj od mons. Valenta Bogadija

Mons. Valent Bogadi, župnik u Varaždinskim Toplicama i dekan Varaždinsko-topličkog dekanata, koji je iznenada preminuo u petak 2. siječnja, u 63. godini života i 38. godini svećeništva, i to nakon jutarnje svete mise, pripremajući se za blagoslov domova župljana, u prostorijama župnog dvora u Varaždinskim Toplicama, pokopan je u ponedjeljak 5. siječnja. Misu zadušnicu u župnoj crkvi sv. Martina u Varaždinskim Toplicama i sprovodne obrede na varaždinskom groblju predvodio je varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak u zajedništvu s više od 60 svećenika, među kojima je bio i pokojnikov brat Dragutin, župnik u Vidovcu, te uz sudjelovanje đakona, bogoslova, redovnika, redovnica više zajednica, rodbine i mnoštva drugih vjernika.

Biskup Mrzljak u homiliji je pročitao duhovnu oporuku koju je mons. Bogadi napisao nekoliko mjeseci prije smrti - kao da je predosjećao blizinu svog osobnog oproštaja s ovozemaljskim svijetom. U njoj je zahvalio Bogu što ga je pozvao u svećeničku službu te izrazio žaljenje što je nije živio vjernije i zauzetije. Zahvalio je svojoj obitelji, dobročiniteljima koji su mu pomogli u školovanju, te Crkvi koju je uvijek osjećao kao svoju. Kazao je kako je nastojao raditi tako da ga ljudi prihvate, premda osjeća da to nije uspio ostvariti jer danas nije popularno ljudima govoriti o onome što u stvarnosti ne ide zajedno s vjerom i vjerskom praksom. "Mnogima to nije bilo lako čuti, no ni meni to nije bilo lako reći", napisao je u oporuci dodavši da je uvijek bio otvoren za razgovor, te je izrazio žaljenje i zamolio oprostjenje ako je ikome učinio neku nepravdu. Biskup Mrzljak zahvalio je u ime mjesne Crkve Bogu što ga je pozvao u službu, te mons. Bogadiju što se stavio na raspolaganje za služenje Bogu i Crkvi i što je u svojim službama učinio mnoga dobra djela koja će ga pratiti u vječnosti.

Na kraju svete mise generalni vikar mons. Ivan Godina pročitao je neke od brojnih brzozava sućuti. Izraze suosjećanja uputili su kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup i metropolit, mons. Želimir Puljić, dubrovački biskup i predsjednik Vijeća HBK i BK BiH za inozemnu pastvu, župnik vlč. Josip Kos iz Hrvatske župe u Torontu, te vlč. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze Sluge Božjega Josipa Stadlera, koji je propovijedao na nedavnoj proslavi župnog zaštitnika. U ime svećenika dekanata riječi oproštaja uputio je fra Martin Dretvić, župnik u Novom Marofu, biskupski vikar za grad Zagreb vlč. Zvonimir Sekelj oprostio se u ime generacije, vijećnik Jozo Rajić u ime župne zajednice, Mateja Marčun u ime župne mladeži, a riječi oproštaja uputio je i gradonačelnik Varaždinskih Toplica Dragutin Kranjčec. Na groblju je u svečanosti oproštaja nastupio oktet varaždinske katedrale pod ravnanjem mo. Anđelka Igreca koji je 'a capella' izveo njegovu najnoviju obradu pjesme "Rumeno nebo", francuskog svećenika Aiméa Duvala, koju su rado pjevali

"Žeteoci", a osobito je bila draga pok. Bogadiju. Oproštaju su, između ostalih, nazočili svi članovi "Žetelaca", te sestre milosrdnice s kojima je surađivao u župi Varaždinske Toplice.

Valent Bogadi rođen je 29. siječnja 1946. u Bednjanskom Vrhovcu u župi Bednja od oca Stanka i majke Katice, rođ. Booz. Bio je jedno od 12-ero djece koja su bila životna radost svojim roditeljima, dok su dvojica najmlađih, Valent i Dragutin, obitelj obradovali i odazivanjem na duhovni poziv. Premda obitelj u mnogočemu nije živjela u obilju, obilovala je zajedništvom i Božjim blagoslovom. Valent je pučku školu završio u Bednji gdje je proveo djetinjstvo, a klasičnu gimnaziju i Bogoslovni fakultet polazio je u Zagrebu.

Za svećenika ga je 27. lipnja 1971. godine u Zagrebu zareadio nadbiskup Franjo Kuharić. Kao kapelan službovao je u zagrebačkoj župi sv. Marka Križevčanina te u Svetoj Nedjelji. Pet godina bio je upravitelj župe u Grubišnom Polju, te dvije godine upravitelj župe Sveti Križ Začretje. Od 1982. godine, kroz gotovo dva desetljeća, djelovao je u hrvatskoj župi u Torontu u Kanadi, gdje je utisnuo najdublji trag, i to ne samo zbog duljine službe, već i zbog predanog pastoralnog rada kojim je ostavio mnogo dobra te se upisao u zahvalno sjećanje mnogih vjernika. Po povratku u Varaždinsku biskupiju, 2001. godine imenovan je župnikom u Varaždinskim Toplicama. Sveti Otac Ivan Pavao II. imenovao ga je kapelanom Njegove Svetosti, a smrt ga je zatekla i na službi dekana Varaždinsko-topličkog dekanata.

Mnogi ga pamte kao člana legendarnog bogoslovske vokalnoinstrumentalnog sastava "Žeteoci", koji je bio začetnik popularne duhovne glazbe u Hrvatskoj. Glazba mu je čitav život bila duboko u srcu, uz duhovnost i prijateljstvo koji su također bile temeljne sastavnice njegova života, u kojem je nastojao živjeti iskrenost premda je zbog toga često trpio. U susretima je bio očinski prijatelj, skroman i pošten, odgovoran i zauzet, usmjeren na dobrobit ljudi, osobito mladih. U svim župama gdje je službovao, ostavio je značajan duhovni i materijalni trag svog pastoralnog djelovanja. Također je prije 35 godina bio jedan od 16 sudionika prvog Malog tečaja kršćanstva - Kursilja u Hrvatskoj na Taboru u Samoboru. Po povratku iz Kanade, u župi u Varaždinskim Toplicama organizirao je dva tečaja, te se rado odazivao na sastanke suradnika i pripremao svećeničke teme. Smrt ga je zatekla u pastoralnoj godini u kojoj je župa dobila čak dvojicu đakona na putu prema svećeništvu što ga je osobito radovalo.

Jasminka Bakoš-Kocijan